

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: Základní škola Květnice

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Diplomantka: Bc. Magdalena Havlová

Celý atelier, tedy i diplomanti zpracovávali tento semestr stejné zadání: „Návrh nové základní školy v Květnici“. Proč bylo toto téma vybráno vyplývá ze zadání, cituji: „*Rychle rostoucí počet obyvatel v širším okruhu kolem Prahy dal vzniknout zajímavému fenoménu. Původním obcím, v jejichž katastru proběhla v devadesátých letech kobercová zástavba rodinnými domy, několikanásobně narostl počet obyvatel. Tento nárůst není většinou zohledněn v růstu infrastruktury a občanské vybavenosti.*

Jedním ze základních kamenů obce bývá škola. Základní škola v Květnici vůbec není. Počet obyvatel narostl z původních 112 na 2580 obyvatel. Tématem semestru bude studie základní školy v souvislostech naznačené konstelace. Tedy škola, do které budou chodit děti původních obyvatel, děti nových obyvatel, škola, která je průnikem představy o škole pro děti i rodiče různých kořenů a zázemí. Škola na fyzickém rozhraní dvojího kontextu. Tématem bude úvaha, co to škola je. Co to je veřejná stavba. Úvaha o adekvátním zásahu architekta do formování života dětí.“ Diplomanti si mohli vybrat ze dvou sousedících parcel v centru obce. Sám výběr místa tedy byl aktem návrhu. Diplomanti měli za úkol schematicky vyřešit urbanistickou studii nevybrané parcely.

Magda považuje novou školu za nejdůležitější stavbu v obci. Mohu souhlasit. Znáám takové. Velice oceňuji urbanistické řešení. Kompaktní budova školy plus fragmenty statku jako občanská vybavenost. Koncentrované a realistické. Lehce představitelný veřejný prostor obce. Druhá parcela je ponechána jako pomlka, tedy prázdná. Tak tomu v současné době je a tvrdím, že to funguje. Po procházení typově stejnými katalogovými domy s malými parcelami je proluka vydechnutím. Vydechnutí je dostatečné funkční využití. Víc nepotřebuji. Chci pochopit, že jsem v centru obce. Netápu. Přes pomlku je vidět rekonstruovaný statek a dominantní škola.

Škola je logickou částí centra v bývalém statku. Vstupuji bokem, resp. z boční strany podloubí. Raději bych používal slovo zápraží. Jednak tomu napovídá boční vstup a druhak bych při opakovaném nazývání odlišným slovem možná došel i k větší péči právě o tento prostor. Popíši proč se u zápraží školy zastavuji. Škola je kvádr s pravidelnými okny. Zřetelná instituce. Do kvádru je ve dvou standardních patrech vyříznuto vnitřní otevřené patio – určené mimo jiné i pro pohyb dětí. Přízemí je noblesní prostor, kde se přirozenou adicí řadí jednotlivé funkce. Podstatné je, že od vstupu vidím skrze jídelnu na rybník a starou část obce Květnice. Krásné. Zpět k podloubí a k patiu schovanému uvnitř hmoty domu. Rozumím dominantnímu charakteru budovy, chápu její institucionální charakter a velmi oceňuji skvěle navržené půdorysy. Přesto je kontrast mezi být uvnitř a být venku nepochopitelně velký. Kam mířím. Stavím budovu s potenciálně skvělým výhledem a zároveň velkou skvělou zahradou. Institucionalizaci pohybu mezi zahradou a vnitřkem školy nerozumím. To by musela vstupní hala vypadat jinak nebo by muselo být jiné podloubí. Ale především do kritiky zahrnuji vnitřní patio. Zvláštní dualita. Jsem vevnitř, ale venku. Ven nevidím. Tvrdá hrana mezi dovnitř a ven ve spojení s dualitou patia mi u tohoto domu nevyhovuje a kritizuji ji. O tématu jsme hovořili a měli s Magdou různý názor. Nabízím alespoň tuto kolegiální polemiku.

Tvar a vizualita školy jdou ruku v ruce s velmi přesnými a krásnými půdorysy. Dům-stroj nutně nemusí být Corbusier, ale švýcarské hodinky. Je to odvážné, nabídnout publiku stavbu, která svojí estetikou balancuje na hraně socialistických staveb, které jsme se naučili nenávidět nebo spíš neumět je přečíst. Magda nabízí subtilitu pro nepředpojatého diváka a uživatele. Podobné prolamování klišé vítám a zkoumám velmi rád. Hrubá omítka, plochy velkých neotvíravých oken s nízkým parapetem, kde jejich menší otvíravá část je kryta krajkou, možná vypůjčenou z některého plotu v okolí. Jemná pečlivá práce. Všiml jsem si zajímavého momentu. V některém z vyobrazení jsou v podloubí zavěšena světla - interiérové bílé difuzní koule. V hlavním obrázku nedopatřením chybí. Nepoukazují na chybu. Poukazují na velký rozdíl, který absence světla udělala. Proto mluvím o subtilitě a o detailu. Proto rozlišuji mezi slovem podloubí a zápraží. Švýcarské hodinky musí být přesnější, konzervativní a nepovšimnutelné.

Magda v našem atelieru dělala i další projekty a její pohyb po hraně znám. Čtu ho rád. O její kompetenci k povolání architektka nemám pochybnost.

Za tento projekt navrhuji známku .

11.června 2015

Michal Kuzemenský